

מסכת יומא

פרק ו משנה א

שני שעירי יום הכפורים, מצותן שיהיו שניהן שוין במראה
ובקומה ובדמים ובלקיחתן באחד. ואף על פי שאינן שוין,
כשרין. לקח אחד היום ואחד למחר, כשרין. מת אחד מהן,
אם עד שלא הגריל מת, יקח זוג לשני. ואם משהגריל מת,
יביא זוג אחר ויגריל עליהם בתחלה, ויאמר, אם של שם מת,
זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו. ואם של עזאזל
מת, זה שעלה עליו הגורל לעזאזל יתקיים תחתיו. והשני ירעה
עד שיסתאב, וימכר ויפלו דמיו לנדבה, שאין חטאת צבור
מתה. רבי יהודה אומר, תמות. ועוד אמר רבי יהודה, נשפך
הדם, ימות המשתלח. מת המשתלח, ישפך הדם:

